

دوره فراگیر

مکالمات روزمره انگلیسی

مؤلف: دکتر محمد رضا عطایی

سرشناسه	عطایی، محمدرضا، ۱۳۴۰ -
عنوان و نام پدیدآور	دوره فراگیر مکالمات روزمره انگلیسی / مؤلف محمدرضا عطایی
مشخصات نشر	تهران: ظریفیان، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری	۴۴۰ ص.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۹۰۷۸۴-۸-۶
یادداشت	فارسی - انگلیسی
موضوع	زبان انگلیسی -- مکالمه و جمله سازی -- فارسی
موضوع	زبان انگلیسی -- خودآموز
رده بندی کنگره	۱۳۹۰ ۹۵۵۷ع/۱۱۳۱PE
رده بندی دیویی	۴۲۸/۲۴
شماره کتابشناسی ملی	۲۴۶۲۸۶۲

نام کتاب : دوره فراگیر مکالمات روزمره انگلیسی

مؤلف : دکتر محمدرضا عطایی

قیمت: هدیه همراه یک

تیراژ : ۳۰۰۰ جلد

نوبت چاپ : اول ۱۳۹۰

تعداد صفحات : ۴۴۰ - رقعی

لیتوگرافی : نقش سبز

چاپ : سامان چاپ

صحافی : قبادی

ISBN: 978-600-90784-8-6

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۰۷۸۴-۸-۶

چگونه از این مجموعه بهینه بهره گیریم:

- نخست با دقت و تمرکز کامل به هر جمله گوش فرا می‌دهیم و با نگهداشتن CD، جمله‌ای را که شنیده‌ایم چندین بار تکرار می‌کنیم (در صورت امکان یا صدای بلند) تا تلفظ آن برایمان آسان گردد. پس از آنکه چندین بار به روش بالا به CD گوش کردیم با مراجعه به کتاب، تمرینات هر جلسه را بگونه گفتاری (و نه نوشتاری) حل می‌کنیم و در همان حین صدای خودمان را ضبط می‌کنیم و با مراجعه به پاسخهای صوتی، درستی یا نادرستی پاسخ را تحقیق می‌کنیم.

- واژگان جدید هر قسمت را با مراجعه به فرهنگ لانگمن (که در مجموعه گنجانده شده) و گوش دادن به تلفظ آن فرا می‌گیریم.

فهرست

۹	جلسه اول
۳۹	جلسه دوم
۶۹	جلسه سوم
۹۵	جلسه چهارم
۱۲۹	جلسه پنجم
۱۶۳	جلسه ششم
۱۹۹	جلسه هفتم
۲۳۱	جلسه هشتم
۲۶۵	جلسه نهم
۳۰۹	جلسه دهم
۳۵۱	جلسه یازدهم
۳۸۹	جلسه دوازدهم

پیشگفتار

آنچه که پیش رو دارید، محصول سالها تجربه‌ی علمی براساس یک الگوی علمی، رویکرد ارتباطی - تطبیقی است.

مطالب این مجموعه، همانگونه که از عنوانش پیداست در حوزه‌ی مکالمات روزمره قرار دارد، در قالب ۱۲ جلسه‌ی درسی ارائه گردیده و البته زبان‌آموز می‌تواند مطالب را با سرعت فراگیری خود تنظیم کند، ولی به گونه‌ای عملی این مطالب طی ۱۳ جلسه‌ی ۳ ساعته هم اینک در «آکادمی زبان پویاروشان» ارائه می‌گردند.

«رویکرد ارتباطی - تطبیقی» (Communicative-Comparative Approach)، که از این پس آن را «CCA» خواهیم خواند، در ۱۹۹۲ توسط نگارنده ابداع شد.

این رویکرد بر دو مؤلفه استوار است:

(۱) زبان وسیله‌ی ارتباط است، و لذا باید در قالب ارتباطی آموزش داده شود. منظور از «قالب ارتباطی» موقعیتهای مختلف اجتماعی است که فرد در آن نقش ایفا می‌کند.

(۲) از آنجایی که هر زبان‌آموز، یک زبان مرجع در ذهن خود دارد، آموزش زبان دوم باید در تطبیق دقیق ساختاری، واژگانی و فرهنگی با زبان مادری زبان‌آموز انجام گیرد.

- ویژگیهای روش شناختی CCA

الف) از آنجایی که مهارتهای زبانی بر دو دسته‌اند: مهارتهای اولیه (یعنی مهارتهای گفتار و شنیدار که جنس آنها صدا است) و مهارتهای ثانویه (یعنی مهارتهای خواندار و نوشتار که جنس آنها نماد است)، طبیعی است که پرداختن به مهارتهای ثانویه بدون آشنایی حداقلی زبان‌آموز با مهارتهای اولیه و صداها، ترکیبهای آوایی، لحن، تلفظ و دیگر متغیرهای مربوط به صدا در زبان هدف، فرایندی است که ناکارآمدی آن در تجربه‌های بسیاری به اثبات رسیده است. یک دانش‌آموز در کشور ما، فقط تا سطح دیپلم حدود ۵۰۰ ساعت کلاس زبان در مدارس راهنمایی و دبیرستان می‌گذراند، ولی برآیند این تعداد ساعات تقریباً به «صفر» میل می‌کند.

در حالی که در کشورهای دیگری نظیر مالزی با تغییر اساسی روش آموزش و جایگزین کردن نگاه «مکالمه محور» به جای نگاه «دستور محور»، دستاوردهای بسیار بزرگی حاصل شده و فارغ‌التحصیلان قادرند حداقل در فضای روزمره براحتی ارتباط برقرار کنند.

بنابراین، در روش CCA توانایی «شنیدن و گفتن» از تقدم ذاتی نسبت به توانایی «خواندن و نوشتن» برخوردار است و به هیچوجه از ابزارهای نوشتاری برای انتقال ساختارها و واژگان استفاده نمی‌شود؛ بلکه از همان لحظه اول، از زبان‌آموز خواسته می‌شود بشنود، تکرار کند، و براساس الگوهای ساختاری، که همانطور که ملاحظه خواهید کرد بسیار مدون تنظیم شده‌اند، جمله بسازد.

البته برای اینکه زبان‌آموز بتواند بعداً به آنچه در کلاس آموخته مراجعه کند، کلاس زنده ضبط می‌شود و CD آن در اختیار زبان‌آموز قرار می‌گیرد. در

این مجموعه نیز، شما می‌توانید مجموعه زنده ضبط شده‌ای را به پیوست بیابید.

تشویق زبان‌آموز به شنیدن و گفتن، به سرعت اندامهای درگیر در مکالمه را فعال می‌سازد و با اندک تلاشی، اعتماد به نفس شرکت در مکالمات در وی شکل می‌گیرد. شاید هیچ روشی نتواند با این سرعت در زبان‌آموزان اعتماد بنفس ایجاد کند.

ب) ویژگی دیگر این روش مشارکتی بودن آن است. در هیچ یک از لحظات آموزش، استاد متکلم وحده نیست، بلکه همواره در تعامل با زبان‌آموز حرکت می‌کند. استاد در این روش همچون رهبر ارکستری است که در تمام لحظات آموزش زبان‌آموزان را به کنش و واکنش وامی‌دارد و تکاپوی مدام موجب می‌شود که زبان‌آموز حضور همه جانبه‌ای را در کلاس تجربه کند و کمتر احساس خستگی کند.

ت) امروزه دیگر تردید نیست که حافظه حرکتی قوی‌تر و پایدارتر از حافظه‌های دیداری و شنیداری صرف است؛ و از آنجایی که آموزش در این روش ویژگی مهارتی - عملی دارد، و نه تئوریک، فرآیند یادگیری در این روش پایدارتر است و کمتر احتمال فراموشی می‌رود. مثال واضح اینگونه آموزش، رانندگی است که چون در حافظه حرکتی جای می‌گیرد، حتی اگر سالها انجام نشود، فراموش نمی‌گردد.

ج) دیگر ویژگی این روش، تطبیقی بودن آن است، به این معنی که تمامی ساختارها در تطبیق دقیق با ساختارهای زبان مادری فرد آموزش داده می‌شود و از این رو زبان‌آموز از طریق درک تفاوت‌ها و مشابهت‌های زبان دوم و زبان

مادری خود به ادراک کامل زبان دوم نائل می‌گردد.

(برخلاف آموزش در روشهای تک زبانه مثل Audio-lingual که تدریس فقط به زبان هدف انجام می‌گیرد و لذا زبان آموز مجبور است برای درک سخن معلم، خود در ذهنش جملات او را به زبان مادری برگرداند و در این فرآیند، چون مدیریت نمی‌شود، ابهامات و اشکالات زیادی پیش می‌آید).

د) آموزش در این روش ویژگی ارتباطی دارد؛ بدین معنی که تمامی ساختارهای زبانی در قالب مکالماتی کاملاً زنده، به روز و نیاز محور ارائه می‌شوند و از این رو زبان آموز براحتی آنها را جذب می‌کند. پر پیداست که ویژگی‌های این روش به این اندک محدود نمی‌گردد، اما از آنجایی که پرداختن به تمامی ابعاد این روش بحث را به فضاهاى تخصصی‌تر می‌کشاند و این مقال مجال چنین بحث‌هایی نیست، با آرزوی موفقیت تک تک زبان آموزانی که اینک این مجموعه را پیش رو دارند پیش‌گفتار را به پایان می‌آورم.

سوم / دیمه ۸۹

محمد رضا عطایی

جلسه اول

طبیعی است که هر ارتباط گفتاری، ابتدا با سلام و احوالپرسی آغاز می‌شود. بنابراین، نخستین ساختاری که بدان می‌پردازیم، ساختار یک احوالپرسی [=greeting] است:

How are you?

حالت چطور؟

- Hello Janet. سلام، جنیت.
- Hello Peter, How are you? سلام پیتِر، حالت چطور؟
- I'm fine, thanks. And you? خوبم، مرسی. تو چطوری؟
- I'm fine, thanks. خوبم، مرسی.

- How are you? حال شما (حالت) چطور؟
- How is he? حالش (مرد) چطور؟

- How is she? حالش (زن) چگونه؟
 - How is your mother? حال مادرت چگونه؟
 - How are your children? حال بچه‌ها چگونه؟

- ۱- حال برادرت چگونه؟ - خوبه، مرسی.
 ۲- حال خواهرت چگونه؟ - خوبه، متشکرم.
 ۳- حال خانمت چگونه؟ - بد نیست، مرسی.
 ۴- حال شوهرت چگونه؟ - خوبه، مرسی.
 ۵- حال عموت چگونه؟ - خیلی خوب نیست، مریضه.
 ۶- حال عمهات چگونه؟ - خیلی خوب نیست، مریضه.
 ۷- حال مادر بزرگت چگونه؟ - بد نیست، متشکرم.
 ۸- حال پسرعموت (دختر عموت) چگونه؟ - خیلی خوب نیست، الان تو بیمارستانه.
 ۹- حال پسر داییات (دختر داییات) چگونه؟ - خوبه، متشکرم.
 ۱۰- حال خواهرزادهات (برادرزادهات) چگونه؟ (دختر) - بسیار خوبه، مرسی.
 ۱۱- حال خواهرزادهات (برادرزادهات) چگونه؟ (پسر) - بد نیست، مرسی.
 ۱۲- حال نامزدت چگونه؟ - خیلی خوب نیست، الان تو بیمارستانه.
 ۱۳- حال پدرزنت (پدرشوهرت) چگونه؟ - بسیار خوبه، مرسی.
 ۱۴- حال مادرزنت (مادرشوهرت) چگونه؟ - بد نیست، مرسی.